

[Maisted.]

mand, man havde på åremålsansættelseskontrakt. Han er nu blevet tjenestemand. Efter at de først har haft glæde af en åremålskontrakt i de yngre år, så skal man altså sikre folk, når de kommer op i årene, ved at tjenestemandsanstætte dem. Princippet er vistnok, at ansættelsesvilkårene for offentligt ansatte altid skal være de bedst mulige.

Ændringsforslaget under reserven, hvor reserven bliver nedsat med 890 mill. kr., er en slags hensigtserklæring, der ligesom alle de forudgående senere vil vise sig ikke at have noget med virkeligheden at gøre, men det ser pænt ud på papiret.

Christophersen (V):

Vi kan i år glæde os over en betydelig nedgang i antallet af ændringsforslag, men det betyder jo ikke, at forskellen mellem partierne er blevet særlig meget mindre. I virkeligheden er den måske blevet større. Jeg skal senere sige lidt om det i forbindelse med fremskridtspartiets ændringsforslag, som jo har det karakteristiske ved sig, at de vokser i antal og i beløbsstørrelse år for år og dermed antager en stadig mere speciel karakter. Men antallet af ændringsforslag, der skal stemmes om, er blevet mindre som følge af det, jeg vil kalde en teknisk venlighed fra fremskridtspartiets side. Jeg ved i og for sig ikke, om der er grund til, at folketinget ligefrem skal takke fremskridtspartiet for, at de nu for en gangs skyld ikke generer os med mange afstemninger, men vi har i hvert fald noteret os den tekniske venlighed, og hvis den fortsætter i de kommende år, så er det jo muligt, at finanslovbehandlingen kan få en mere normal og realistisk karakter end den, vi har været vidne til i de sidste 4 år.

Men forskellen er naturligvis stor, fordi den strækker sig i sin holdning til, hvordan den ideelle finanslov skulle se ud, lige fra fremskridtspartiets besparelser på små 40 mia kr. og så over til Danmarks kommunistiske partis forestillinger om, at finanslovsudgifterne i virkeligheden måske burde være adskillige milliarder større, end de er i øjeblikket.

Men også mellem de øvrige partier er der jo forskelle. Jeg noterede mig hr. Erling Olsens næsten læreragtige gennemgang af elevernes præstationer og var da glad for at få en forholdsvis rolig omtale. Hr. Erling Olsen har naturligvis ret i, at der er en væsensforskel, også mellem partier, som i øvrigt ofte kan arbejde

sammen i det praktiske. Der er f. eks. en vigtig forskel mellem regeringens og venstres syn på dette års finanslov. Efter vores opfattelse er der brug for, at man, hvor det er muligt, begrænser udgifterne, mens man fra regeringens side synes at have den holdning, at de offentlige budgetter trods alt godt kan bære noget ekstra her og dér. Det er den forskel, som kommer til udtryk ved, at vi for det første stiller en række forslag til besparelser, og at vi for det andet ved den endelige afstemning vil stemme mod nogle af regeringens forslag til merudgifter.

Jeg vil gerne først sige lidt om regeringens ændringsforslag og vores holdning til dem.

Der er et par indtægtsforslag. Det er forslaget om stempelafgiften og om elafgiftens indplacering. Vi har i sinde at stemme imod disse ændringsforslag, ikke fordi vi tager afstand fra, at det pågældende provenu kan være nødvendigt – det accepterer vi; vi forudser i det hele taget, at der, sådan som finansloven kommer til at se ud efter denne afstemning, næppe er sagt det sidste ord om finanspolitikken og den stramhed, den skal præges af i denne folketingssamling – men vi vil tage afstand fra forslagene i konsekvens af den holdning, som vi tog, da vi behandlede de konkrete lovforslag. Vi mener, det er en uheldig måde at udforme sådanne afgifter på. Vi forsøgte i debatten og i udvalgsarbejdet vedrørende elafgiften at nå frem til en anden løsning. Jeg beklager endnu en gang, at det ikke lykkedes.

Der er endvidere et regeringsforslag vedrørende ATP-fonden. Her forudser man jo nu den situation tone frem, at der til september udløses 2 dyrtidsportioner, og så skal der altså reserveres et beløb, som skal hensættes i ATP-fonden til dækning for den anden portion. Her vil venstres holdning være, at vi vil undlade at stemme vedrørende dette forslag. Da vi behandlede det som et led i folketingsbeslutningen i august måned sidste år, sagde vi jo meget klart, at vi kunne ikke lide den konstruktion. Det kan vi fortsat ikke. Vi mener ikke, det er en rigtig måde at neutralisere virkningen af en dyrtidsportion på, men vi vil undlade at stemme for dermed at tilkendegive, at naturligvis kan der være andre og bedre måder at løse det problem på, som jo unægtelig opstår, såfremt der udløses mere end én dyrtidsportion.

Så er der en række af regeringens beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Her vil vores hovedlinje under afstemningerne være